

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/142/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313203121
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6313203121.6

Uznesenie

Okresný súd Brezno v právnej veci navrhovateľky B. P., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., B. XXXX/XX, štátna občianka P., právne zastúpená JUDr. Viera Žembová, AK so sídlom Brezno, ČSA 5 proti odporcovi I. I. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., B.E. XXXX/XX, štátny občan P., o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

Súd s ch v a ľ u j e súdny zmier nasledovného znenia:

„ I. Odporca sa z a v ä z u j e s účinnosťou od podania návrhu, t. j. od 26.03.2013 prispievať na výživu navrhovateľky manželským výživným vo výške 200,- Eur mesačne, zročným vždy do 20.-teho dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

II. Nedoplatok na zročnom výživným za obdobie od 26.03.2013 do 31.03.2014 v celkovej výške 1 523,50 Eur sa odporca z a v ä z u j e splácať navrhovateľke spolu s bežným manželským výživným počínajúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia o schválení súdneho zmiernu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 42,31 Eur, a to pod hrozbou straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej splátky.“

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

IV. O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 26.03.2013 sa navrhovateľka domáha, aby súd zaviazal odporcu povinnosťou prispievať jej na výživu mesačným výživným vo výške 500,- Eur mesačne zročným vždy do 10.-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred k jej rukám, s účinnosťou od podania návrhu. Súčasne so domáha priznania náhrady trov konania.

V podanom návrhu v podstate uviedla, že s odporcom uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Z manželstva sa narodili 2 maloleté deti B. P., nar. XX.XX.XXXX a L. P.Ý., nar. XX.XX.XXXX. V dôsledku nezhôd sa manželstvo dostalo do krízy, čo vyvrcholilo tým, že spolu s deťmi na Štedrý deň, teda 24.12.2012, odišla dočasne bývať k svojej matke S. W. do jej bytu v Q., P.Č. XX. Uviedla, že to bolo z dôvodu útokov odporcu voči jej osobe, ako aj voči maloletým deťom. Následne došlo k tomu, že obidve deti boli predbežným opatrením odobraté a umiestnené do krízového centra. Ona ostala naďalej bývať u svojej matky. Z dôvodu starostlivosti o maloleté deti nepracovala, pretože deti majú rôzne zdravotné problémy. Je nezamestnaná; pokiaľ žili s odporcom v spoločnej domácnosti, pracoval iba odporca. V súčasnej dobe si hľadá prácu, avšak neúspešne; ostala tak bez príjmu. Napriek tomu,

že manželstvo stále trvá, odporca jej neposkytuje žiadne finančné prostriedky. Odporca je pritom zamestnaný v spoločnosti F., P.D..G., so sídlom Q. XX, Q., kde dosahuje príjem približne 1 700,- Eur mesačne. Okrem toho má ďalší príjem, keď vyučuje hru na dychové nástroje a vypomáha v rôznych dychových súboroch za odplatu. Predpokladá, že jeho čistý mesačný príjem môže dosahovať aj 2 000,- Eur. Odporca jej na výživu nijako neprispieva; v súčasnosti jej finančne pomáha iba jej matka, ktorá kupuje stravu a platí aj úhrady spojené s bytom. Aj jej matka je však na tom finančne zle, pretože je sama nezamestnaná a poberá iba dávky v hmotnej núdzi. Pokiaľ odporca tvrdí, že jej posielal finančné prostriedky, klame. Žiadne peniaze jej neposiela. Ocitol sa teda v situácii, že si musela požičiavať od cudzích ľudí. V júni 2012 si od svojej sestry požičala 2 000,- Eur z dôvodu, aby mala finančné prostriedky na základné výdavky pre deti a domácnosť. Vtedy odporca zo spoločnej domácnosti odišiel bývať k svojej matke. Odporca jej mnohokrát odmietol prispievať aj na také výdavky, ktoré by pokryli jej základné výdavky na zdravotnú starostlivosť a vyšetrenia s maloletými deťmi. Jej základné výdavky v súčasnej dobe predstavujú povinnosť prispievať 1 matke za úhradu na byt a inkaso vo výške 80,- Eur, ďalej mobilný telefón približne 20,- Eur mesačne jej dobíja jej sestra. Medzi jej základné výdavky patrí aj výživné vo výške 26,50 Eur mesačne na každé dieťa osobitne.

K návrhu priložila listinné doklady.

Odporcovi bol návrh na začatie konania doručený do vlastných rúk dňa 20.04.2013.

K návrhu sa odporca vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 26.04.2013, v ktorom uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí a navrhol, aby súd návrh na určenie manželského výživného zamietol. Svoj nesúhlas odôvodnil v podstate tým, že navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť a odišla od neho spolu s maloletými deťmi bez akéhokoľvek dôvodu. Až do odobratia detí na základe predbežného opatrenia tunajšieho súdu sa s nimi zdržiavala v byte svojej matky S. W. v Q. a bránila mu v styku s deťmi. Týmto svojim konaním spôsobila, že obidve deti boli odobraté do Krízového strediska Amoret v Lučenci. Odmietol tvrdenie navrhovateľky, že by konal proti nej a deťom tak, že by na nich útočil alebo vyvíjal akékoľvek násilie. Ich vzájomné spolužitie charakterizoval ako psychické týranie detí a svojej osoby zo strany navrhovateľky. Poprel vyjadrenie navrhovateľky, že vo firme F. zarába 1 700,- Eur mesačne; taktiež poprel, že by mal príjmy plynúce z hrania v dychovom orchestri. Uviedol, že navrhovateľke finančne prispieval formou poštových poukážok predtým a aj potom, ako opustila spoločnú domácnosť.

K svojmu vyjadreniu predložil aj odporca listinné doklady.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na 08.08.2013, na ktorom vypočul navrhovateľku, ako aj odporcu, pričom pojednávanie odročil na 03.10.2013 za účelom doplnenia dokazovania.

Navrhovateľka podala dňa 09.08.2013 na tunajšom súde návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd odporcovi uložil povinnosť predbežne prispievať jej na výživu sumou vo výške 150,- Eur mesačne zročnou vždy do 25.-teho dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k jej rukám až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu na určenie manželského výživného.

Tunajší súd nariadil uznesením č.k. 4C 142/2013 - 116 zo dňa 09.09.2013 predbežné opatrenie, ktorým zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 150,- Eur mesačne zročným vždy do 25.-teho dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o návrhu navrhovateľky na určenie manželského výživného.

Na pojednávaní dňa 03.10.2013 súd vypočul účastníkov konania a pojednávanie odročil za účelom doplnenia dokazovania na neurčito.

Odporca podal dňa 03.10.2013 na tunajšom súde odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu, ktorým nariadil predbežné opatrenie tak, ako je uvedené vyššie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15Co 643/2013 - 193 zo dňa 06.11.2013 uznesenie tunajšieho súdu o nariadení predbežného opatrenia potvrdil.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na 03.04.2014 o 9.30 hodine, na ktoré predvolal účastníkov konania. Na pojednávanie sa dostavila navrhovateľka spolu so svojou právnou zástupkyňou; dostavil sa aj odporca. Po oboznámení listinných dokladov uvedených v spise, ako aj po oboznámení priebehu doterajšieho konania účastníci zhodne uviedli, že sú ochotní uzavrieť súdny zmier, v zmysle ktorého sa odporca s účinnosťou od podania návrhu, teda od 26.03.2013, zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky manželským výživným vo výške 200,- Eur mesačne, ktoré bude zročné vždy do 20.- toho dňa každého kalendárneho mesiaca k rukám navrhovateľky. Pokiaľ ide o nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od podania návrhu, teda od 26.03.2013 do konca marca 2014, ktorý predstavuje 1 523,50 Eur odporca uviedol, že tento bude navrhovateľke splácať spolu s bežným manželským výživným počínajúc právoplatnosťou rozhodnutia súdu o schválení súdneho zmieru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 42,31 Eur s tým, že si je vedomý, že ak sa omešká so zaplatením čo i len jednej splátky, stane sa zročným celý jeho zvyšný dlh.

Právna zástupkyňa navrhovateľky prítomná na pojednávaní uviedla, že si uplatňuje nárok na priznanie náhrady trov konania.

Účastníci po oboznámení predmetu konania, ako aj listinných dokladov uvedených v spise, uviedli, že žiadajú, aby súd schválil súdny zmier vyššie uvedeného znenia, ktorému porozumeli.

Súd oboznámil listinné doklady uvedeného v spise a pri rozhodovaní o predmetnom návrhu na schválenie súdneho zmieru vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona:

Podľa § 99 odsek 1 OSP ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmierom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi.

Podľa odseku 3 schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia zákona, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie

Vychádzajúc z listinných dokladov uvedených v spise súd dospel k záveru, že schválený súdny zmier tak, ako je uvedený vyššie, nie je v rozpore s hmotným právom, a preto ho schválil. Vychádzal pritom z vyjadrení účastníkov konania prednesených v priebehu konania na pojednávaniach, ako aj z listinných dokladov uvedených v spise. Dospel k záveru, že odporca je schopný platiť sumu 200,- Eur mesačne na

výživu navrhovateľky s účinnosťou od podania návrhu, teda od 26.03.2013. Takýto rozsah vyživovacej povinnosti odporcu na navrhovateľku v podstate zodpovedá aj rozhodnutiu tunajšieho súdu o nariadení predbežného opatrenia, ktoré potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici ako vecne správne.

Pokiaľ ide o nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od podania návrhu do 31.03.2014, tento súd vyčíslil na sumu 1 523,50 Eur. Pozostáva z pomernej časti nedoplatku za 6 dní mesiaca marec 2013 vo výške 38,70 Eur (6 dní x 6,45 Eur na deň), ďalej z nedoplatku na výživnom za obdobie mesiacov apríl 2013 až august 2013 vrátane v sume 1 000,- Eur (5 mesiacov x 200,- Eur za mesiac), ďalej z nedoplatku za mesiac september 2013, a to za 27 dní tohto mesiaca vo výške 179,82 Eur (27 dní x 6,66 Eur na deň) a z nedoplatku za 3 dni tohto mesiaca vo výške 4,98 Eur (3 dni x 1,66 Eur na deň). Ďalej pozostáva z nedoplatku na zročnom manželskom výživnom za mesiace október 2013 až december 2013 vo výške 150,- Eur (3 mesiace x 50,- Eur na mesiac) a z nedoplatku za mesiace január 2014 - marec 2014 tiež vo výške 150,- Eur (3 mesiace x 50,- Eur na mesiac). Celkový nedoplatok odporcu na zročnom manželskom výživnom za vyššie uvedené obdobie tak spolu predstavuje sumu 1 523,50 Eur. Vychádzajúc z výšky nedoplatku a súčasných majetkových a finančných pomerov odporcu, súd povolil odporcovi zaplatiť tento doplatok v pravidelných mesačných splátkach vo výške 42,31 Eur zročných spolu s bežným manželským výživným s tým, že ak sa odporca omešká so zaplatením čo i len jednej splátky zročného výživného, stane sa zročným celý jeho zvyšný dlh.

Podľa § 146 ods. 1 písm. b) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie cit. ust. § 146 ods. 1 písm. b) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď predmetné konanie sa skončilo schválením súdneho zmiernu a súd nevzhliadol dôvod priznať navrhovateľke náhradu trov konania, hoci si ju prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uplatnila.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka je zo zákona osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania, súd rozhodol, že o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdu o schválení súdneho zmiernu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. h) O.s.p.)